

Jensen-Brobj: Jeg føler ingen Trang til paa det nuværende Tidspunkt at komme med politiske Betragtninger, men jeg har et Par Spørgsmaal af rent saglig Karakter, som jeg gerne under denne Finanslovbehandling vilde rette til et Par af de højtærede Ministre.

Jeg har først et Spørgsmaal til den højtærede Trafikminister angaaende Postens Udbringelse i to midtsjællandske Byer, Sorø og Ringsted. Det drejer sig om Posten, der kommer vestfra om Morgen, fra Jylland og Fyn. Jeg vil gerne spørge den højtærede Trafikminister, om der ikke var Mulighed for, at den Post, som kommer ind til Stationen i Sorø f. Eks. Kl. 9 Formiddag, kan udbringes samme Dag. Som det er nu, lader man Posten udgaa Kl. 8, og saa lader man al Post vestfra ligge et helt Døgn, før man bringer den ud. De kan sagtens inde i Byerne, hvor de har flere Omdelinger i Døgnet, men vi ude paa Landet, som kun har een Omdeling, føler os meget daarlig betjent. Det kan godt lade sig gøre at foretage en Udbringning af denne Post. Der er Tid nok til, at Postbudene kan naa rettidigt tilbage om Eftermiddagen med Posten ude fra Befolkningen, saa det kan nemt lade sig gøre. Jeg peger f. Eks. paa, at et Brev, der sendes fra Svendborg Fredag Aften, faar vi Mandag Middag. Det kommer til Sorø Station Lørdag Formiddag Kl. 9 og ligger saa til Mandag Morgen, før det gaar ud. Det er en Postbesørgelse, som vi ikke kan være tjent med. Jeg forstaar godt, at man ikke kan rejse nye Krav, men det kan klares ved, at man lader Posten gaa ud en Time senere, saa kan man faa Posten vestfra med ogsaa. Jeg ved godt, at den største Del af Posten til de to Steder kommer fra København, men jeg skulde dog synes, at ogsaa vi, som faar Post vestfra — og det er der mange, der gør —, har Krav paa, at man bragte den ud samme Dag, naar det kan gøres uden Ulemper af nogen Art.

Dernæst har jeg et Spørgsmaal til den højtærede Handelsminister. Jeg vil gerne spørge den højtærede Handelsminister om, hvordan det kan gaa til, at der ved sidste Vinters Tildeling af Brændsel kunde tildeles en enkelt Privatperson 800 Rummeter? Jeg gaar ud fra, at det er sket med Amtsbrændselsnævnets Tilslutning, for ellers vilde det vel ikke kunne lade sig gøre. Jeg synes, det er urimeligt, ganske forfærdeligt urimeligt, at en enkelt Privatmand skulde kunne faa tildelt 800 Rummeter, medens vi andre, som jo ogsaa er vant til at

bruge Brænde, kun kan faa 1½. Jeg vil gerne bede den højtærede Minister om at undersøge denne Sag. Hvis det skal være, staar jeg til Raadighed med yderligere Oplysninger om, hvilket lokalt Brændselsnævn og hvilket Amtsbrændselsnævn, det drejer sig om.

Bouet: Jeg vil gerne fremsætte et Par Bemærkninger vedrørende Folkeforsikringsloven.

Ved Slutningen af forrige Aarhundrede voksede den Tanke frem blandt store Dele af Privatfunktionærene, at de gennem Pensionskasser skulde sikre sig selv i Alderdommen og mod eventuel Invaliditet. Opgaven viste sig imidlertid at være for stor til, at Funktionærene selv kunde gennemføre den, men da Tanken ogsaa efterhaanden havde vundet Anklang hos Arbejdsgiverne, oprettedes der en hel Del Pensionskasser knyttet til de enkelte Virksomheder, til Rederier, store Industrivirksomheder, Handelsvirksomheder, Sparekasser, Banker o. s. v.

For Funktionærene var der dog den Hage ved disse Kasser, at Pensionsretten var knyttet til Virksomheden, og hvis de derfor forlod Virksomheden for at gaa over til en anden Gerning, for at forbedre deres Forhold eller af andre Grunde, faldt Pensionsretten væk, og de fik højst deres egne Penge tilbagebetalt. Imidlertid voksede den Tanke frem ogsaa inden for Arbejdsgiverkredse, at det vilde være naturligt, at Pensionsretten fulgte Funktionærene fra Plads til Plads, og i 1917 oprettede de store Erhvervsorganisationer sammen med et Par Funktionærorganisationer en Pensionsanstalt, og senere fulgte andre af samme Art efter. Den almindelige Regel ved disse Pensionsordninger er, at der betales 5 eller 6 pCt. fra hver Side, og der er i Aarenes Løb opsamlet store Kapitaler, dels gennem de private Kasser og dels gennem disse Pensionsforsikringsanstalter. Gennem de førstnævnte anslaar jeg Opsparingen til over 200 Mill. Kr. og gennem Pensionsforsikringsanstalterne til en 100 Mill. Kr., saaledes at det er betragtelige Beløb, som her ad Opsparingsvej gennem Forsikring er skaffet til Veje, og som gaar ud i Om sætningen.

I 1935 vedtoges der en Lov om Tilsyn med Pensionskasser. Dette Tilsyn blev underlagt Forsikringsraadet, som bl. a. ogsaa fik den Opgave at skulle bringe alle de eksisterende Pensionskasser ind under Loven. Nu har denne Sag staaet paa i 3—4 Aar, og det vilde være meget formaals-